

LA REALITAT OCULTA

EL CATALÀ, LENGUA INTERGALÀCTICA

Cada cop més, s'avança descobrint noves galàxies i nous espais siderals a l'univers. Ens acaba d'arribar una bona notícia que ens reconforta en front de la situació actual de repressió i tirania que viuen els nostres ciutadans. Talment, costa de creure, però tal com evoluciona el món darrerament, tot és possible: si, és veritat, el català, llengua minoritzada i menystinguda pels estats ha estat oficialment declarada per l'ONU, llengua oficial intergalàctica, és a dir que a partir d'ara tots els astronautes i viatgers de l'espai tindran com a llengua de comunicació el català. Com ha estat possible això? Ja fa temps que les potències nuclears i espacials tant nord americanes, russes, xineses, índies, franceses, etc., discutien i creien convenient que només fos una la llengua per a comunicar-se. Russos, xinesos i francesos s'aplegaren en contra de l'anglès. Llavors es parlà de que la llengua triada fos una llengua viva i rica però no estatal.

De seguit, intervingué des de la Unió Europea Pepe Borrell per a postular-se per l'espanyol, fet que causà un esclat de rialles. En veure's desatès va propugnar la llengua dels indis Xiuxs, fet que augmentà encara més les rialles de la concurrència. Encara no sabem com ha estat possible la tria del català, però sembla ser que ha estat l'opció de molts petits estats i també ha comptat amb la simpatia de Putin i dirigents xinesos.

El català ha estat pràcticament eliminat de l'estat francès i l'estat espanyol ha impedit que pugui ser llengua oficial a la Unió Europea i nega la possibilitat d'expressar-se en català a les Corts espanyoles. Ens volen prohibir l'ensenyament en català i com a llengua vehicular a les escoles i carregar-se TV3. En el fons voldrien, com durant el franquisme, per no pertorbar la seva sensibilitat, no sentir mai ni un mot en català i que finalment el català es parlés només dins de les famílies.

Però els catalans amb aquesta nova llei espacial podem estar tranquils, encara que d'aquí 100 i 1000 anys la nostra llengua desaparegui a la terra, el català perviurà en els espais actuals i noves galàxies que es vagin descobrint a través dels astronautes i viatgers que recorrin tot l'univers.

LA KINTA FORKA

EL CORONAVIRUS: UN XOC COMPARABLE A LA CRISI DE 2008?

Els Bancs Centrals han aplicat polítiques ultra-acomodatives en els últims anys quan la política econòmica, monetària o fiscal ha de ser contracíclica. Vol dir que quan l'activitat baixa els bancs han de rebaixar els tipus d'interès i fabricar bitllets, mentre els governs han d'augmentar la despesa pública.

Això és el que va salvar la economia mundial durant la crisi consegüent a la fallida de Lehman Brothers el 2008-2009. Quan el creixement torna s'ha de fer el contrari i que la maquinaria es pugui reiniciar en la següent crisi.

El problema és que des del 2017, malgrat la millora de l'activitat econòmica, els Bancs Centrals han seguit practicant una política de complaença als mercats i als polítics alimentant bombolles financeres. I ara, quan l'economia mundial necessita que actuïn aquests no tenen cap bala a la recàmera.

No poden fer res: Els tipus d'interès son molt baixos, els dèficits públics altíssims mentre que "fer bitllets" no ha produït efectes econòmics positius. Els Bancs han caigut en la seva pròpia trampa.

Han oblidat que imprimir bitllets és crear moneda sense crear riquesa. Que es tracti de Jerome Powell als Estats Units, Mario Draghi, i després Christine Lagarde a la zona euro o Haruhiko Kuroda al Japó, per les seves recents decisions demostren no saber cap a on van ni on ens volen portar...

En realitat estem pagant la factura dels seus errors passats ja que la missió dels Bancs Centrals no és de complaure els mercats o els polítics, sinó d'actuar per demostrar ser realment necessaris. Quina llàstima i quina putada.

EL CONVIDAT

CANVI DE BIGOTI

Ulls tristos fixats en la tassa on barreja sense energia, tres ansiolòtics i un protector gàstric, esprimatxat amb el bigoti blanc, va murmurant...

Por una vez que digo la verdad...

Es diu Francisco Correa, acusat per suborn, tràfic d'influències, blanqueig de capital, frau fiscal, associació il·lícita i falsificació documental. Un àngel de Déu molt respectat per les altes esferes hispàniques mentre assumia amb dignitat els seus pecats.

Un dia però, en Francisco Correa, tip de sentir-se cap de turc, manifesta davant el tribunal que com ell, molts, i que de les fugides de capital n'era en part beneficiari el rei emèrit d'Espanya, un altre àngel de Déu.

En aquell moment el fiscal el fa callar, el jutge li treu la paraula, els amics li giren l'esquena i els seus veïns de Sotogrande no el deixen jugar al golf.

Desconcertat, afligit, embolcallat amb una camisa de força, l'acompanyem dins l'ambulància fins al psiquiàtric.

No lo entiendo, solo he dicho lo que todos sabían... diu sanglotejant.

El que ja no recorda l'amic Correa, en la seva bojeria, és que quan tenia el bigoti negre i anava pel món més xulo que un xotis, despreciava a qualsevol ingenu que gosés dir la veritat.